

2. Децентралізація публічної влади: досвід європейських країн та перспективи України / [Бориславська О. М., Заверуха І. Б., Школик А. М. та ін.]; Центр політико-правових реформ. – К., Москаленко О. М., 2012. – 212 с.

3. Испания. Анфас и профиль / Под ред. В.Л. Верникова. — М.: Издательство Весь Мир, 2007. — 480 с.

4. Полях Л. Визначення і розмежування повноважень між органами держави і місцевого самоврядування: досвід романської Європи // Людина і політика. – 2002. – No 2. – С. 139-149.

5. Lishchynskyy, I., Lyzun, M., Kuryliak, V., & Yevhen, S. (2019). *The Dynamics of European Periphery. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 41(4), 527-536.

Анастасія ПИСАРУК

студентка Західноукраїнського
національного університету

РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА НІМЕЧЧИНИ

Німеччина – це вражаюча модель федералізму, в якій 16 федеральних земель мають значний ступінь автономії та влади над своїми внутрішніми справами. Кожна з цих земель, таких як Баварія, Берлін, Гессен або Баден-Вюртемберг, має свою власну конституцію, парламент, уряд і навіть власну систему права. Це забезпечує глибокий ступінь регіонального самоврядування і розвитку, що відображає різноманітність культур, традицій та географічних особливостей кожної землі.

Регіональна політика в Німеччині є важливою складовою частиною загальної політики країни. Основна ціль регіональної політики полягає в забезпеченні рівномірного розвитку різних регіонів країни, розширенні можливостей для економічного зростання та підвищенні життєвого рівня населення. Вона визначає стратегію і напрямки розвитку регіонів, а також забезпечує реалізацію регіональних розвиткових проєктів. Регіональна політика Німеччини забезпечує стабільність та конкурентоспроможність регіонів, сприяє залученню інвестицій та розвитку інфраструктури.

Регіональна політика Німеччини відіграє ключову роль у суспільному та економічному розвитку країни. Вона слугує рушійною силою, що забезпечує збалансований розвиток усіх федеральних земель, гарантуючи рівні умови життя та розвитку для всіх громадян, незалежно від їх місця проживання. Ця політика ґрунтується на принципах децентралізації, співробітництва та солідарності, що

робить її взірцем для наслідування для інших країн, які прагнуть до справедливого та процвітаючого суспільства.

В основі регіональної політики Німеччини лежить чітке бачення: створити країну, де кожна земля має можливість розкрити свій потенціал, а всі громадяни мають доступ до якісних послуг, освіти та інфраструктури. Для досягнення цієї мети вживається комплекс заходів, спрямованих на:

- Стимулювання економічного зростання: Сюди входять інвестиції в розвиток інфраструктури, підтримка малого та середнього бізнесу, а також сприяння інноваціям та науково-дослідницькій діяльності. Це робиться для того, щоб створити сприятливі умови для розвитку бізнесу та створення робочих місць у всіх регіонах країни.

- Зменшення регіональних нерівностей: Це досягається шляхом цільової фінансової підтримки земель, які потребують розвитку, а також реалізації програм, спрямованих на покращення освіти, охорони здоров'я та соціального захисту в цих регіонах.

- Підтримку культурної різноманітності: Німеччина пишається своєю багатогранністю, і регіональна політика відіграє важливу роль у збереженні та розвитку унікальних культурних традицій та особливостей кожної федеральної землі.

Одним з ключових інструментів регіональної політики Німеччини є фінансова підтримка земель з боку федерального уряду. Ця підтримка надається у вигляді дотацій, грантів та субсидій, які використовуються для фінансування різноманітних проектів та програм, спрямованих на розвиток інфраструктури, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту та економічного зростання.

Важливим аспектом регіональної політики Німеччини також є активне співробітництво між федеральними землями, а також з федеральним урядом та місцевими органами влади. Це співробітництво виявляється у взаємодії в галузі планування територій, розробці спільних проектів та програм, обміні найкращими практиками та досвідом у сферах економіки, освіти, культури та соціального захисту.

Прикладом успішної реалізації регіональної політики може слугувати програма "Швабія 2020", що діє в Баден-Вюртемберзі. Ця програма спрямована на комплексний розвиток регіону Швабія, зосереджуючись на таких пріоритетах, як:

- Підтримка малого та середнього бізнесу: Програма надає фінансову та консультаційну допомогу малим та середнім підприємствам регіону, сприяючи їх розвитку та створенню нових робочих місць.

- Розвиток інфраструктури: В рамках програми здійснюються інвестиції в будівництво та модернізацію транспортної інфраструктури, а також у розвиток телекомунікаційних мереж.

- Підвищення якості життя: Програма передбачає покращення освіти та охорони здоров'я, а також розвиток соціальної інфраструктури в регіоні Швабія.

У висновку можна зазначити, що регіональна політика Німеччини відіграє ключову роль у забезпеченні рівномірного розвитку всіх областей країни. Німецька система федералізму дозволяє регіонам мати значний ступінь автономії у вирішенні своїх внутрішніх справ, що сприяє розвитку різноманітних стратегій з регіонального розвитку.

Державні програми, такі як "Aufbau Ost" (Відновлення Сходу), відображають зобов'язання уряду перед забезпеченням економічного, соціального і інфраструктурного розвитку східних федеральних земель, що залишаються відстаючими. Одночасно, програми, такі як "Aufbau West" (Відновлення Заходу), покликані підтримувати розвиток західних земель, зокрема в контексті реіндустріалізації та переорієнтації економіки на більш сталі й інноваційне підґрунтя.

Помітним аспектом є також ініціативи щодо сталого розвитку та енергоефективності, що знаходять відгук у політиці кожного федерального земля. Це свідчить про розуміння необхідності гармонізації економічного розвитку з екологічними та соціальними цілями.

Уряд Німеччини продовжуватиме вдосконалювати свою регіональну політику, зосереджуючись на створенні сприятливих умов для економічного зростання та соціальної стабільності у всіх регіонах країни. Розвиток інфраструктури, підтримка малого та середнього бізнесу, інвестиції у освіту та науку - це лише деякі з напрямків, які будуть активно реалізовуватися для забезпечення сталого та інклюзивного розвитку всіх частин Німеччини.

Регіональна політика Німеччини є не лише успішною моделлю збалансованого розвитку, але й свідченням глибокої віри країни в принципи соціальної справедливості та солідарності. Вона слугує взірцем для інших країн, які прагнуть до створення процвітаючого та інклюзивного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Шпори, Ф., Гайгер, Г., Бек, Х. *Федералізм в Німеччині: історія та сучасність*. Київ. Видавництво імені С. Висоцького. 2020.
2. Кьольбле, М., Шварц, Х.-П. *Регіональна політика в Німеччині: теорія, практика та перспективи*. Франкфурт-на-Майні. Verlag Peter Lang. 2018.
3. Мюллер, К. *Регіональна політика Німеччини: виклики та можливості в контексті європейської інтеграції*. Науковий вісник Українського католицького університету. 2017. Випуск 36. Ст. 120-132.
4. Шмідт, Р., Гюнтер, К. *Інструменти регіональної політики в Німеччині: порівняльний аналіз з досвідом інших країн ЄС*. Економічний вісник

Національного університету "Київська політехнічна імені Ігоря Сікорського". 2019. Випуск 66. Ст. 78-85.

5. Lishchynskyy, I., Lyzun, M., Kuryliak, V., & Yevhen, S. (2019). The dynamics of European periphery. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, 41(4), 527-536.

Дарія ДОВБНЯ

*Студентка Західноукраїнського
національного університету*

ВПЛИВ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОЇ ВІЙНИ НА СВІТОВУ ТОРГІВЛЮ

24 лютого 2022 року почалась повномасштабна війна Росії проти України. Це незаконне вторгнення не лише спровокувало гуманітарну та геополітичну кризу, а й створило найбільший ризик для економічного відновлення світу, особливо Європи. Санкції Заходу проти Росії у відповідь на вторгнення поглиблюють перебої в ланцюжках поставок, які переважали після спалаху COVID-19, і знову піддають випробуванню глобальну логістику. Крім того, деякі наслідки війни тісно пов'язані з поточною трансформацією світової економіки в напрямку сталого розвитку.

Росія та Україна представляють відносно невелику частку світової економіки, але обидві країни є важливими гравцями на деяких ключових ринках. а саме ринок металів, сільськогосподарської сировини, харчовий ринок і т.д. Наприклад, на Україну та країну-сусіда разом припадає майже третина світового експорту пшениці.

Конфлікт між Росією та Україною розпалює також інфляцію. Світова інфляція, згідно з поточним аналізом, становила в середньому від 4,5% до 7,7% у 2022 році та від 2,9% до 4,3% у 2023 році.[1]

Аналізуючи багатогранні наслідки війни в Україні, можна побачити три аспекти:

1. Порушення ланцюгів торгівлі та постачання між сусідніми країнами.

Сусідні країни змушені справлятися з перебоями в торгівлі, ланцюгах постачання та грошових переказах. Далі почалася безпрецедентна хвиля біженців. Згідно з даними Організації Об'єднаних Націй, на Східну Європу припадає найбільша частка витрат з понад 3 мільйонами українських біженців. Країни, які найбільше залежать від московії та України в туризмі, торгівлі та фінансах, також стикаються з додатковим тиском. Європейські країни, які сильно залежать від імпорту російського природного газу, стикаються зі